

МІЖРЕГІОНАЛЬНА
АКАДЕМІЯ УПРАВЛІННЯ ПЕРСОНАЛОМ

МАУП

ОСВІТА У ХХІ СТОЛІТТІ: ШЛЯХИ РОЗВИТКУ

Випуск 5

*Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
“Новітні освітні технології в контексті сучасних
глобалізаційних та інтеграційних процесів”
м. Київ, МАУП, 10 жовтня 2012 р.*

Київ
ДП “Видавничий дім “Персонал”
2013

*Схвалено Вченою радою Міжрегіональної Академії управління персоналом
(протокол № 9 від 31.10.12)*

Редакційна колегія:

*Подоляка А. М., д-р юрид. наук — головний редактор
Головатий М. Ф., д-р політ. наук, проф. — заступник головного редактора
Чернуха Н. М., д-р пед. наук, проф. — заступник головного редактора
Ігнатченко А. А., канд. техн. наук — відповідальний редактор*

Видання здійснене в рамках проекту
“Наукові праці МАУП”

**Освіта у ХХІ столітті: шляхи розвитку / МАУП. — К.: ДП “Видав-
О-72 ничий дім “Персонал”, 2010 —**

Вип. 5: Матеріали Міжнародної науково-практичної конференції
“Новітні освітні технології в контексті сучасних глобалізаційних та інтегра-
ційних процесів”, м. Київ, МАУП, 10 жовт. 2012 р. / редкол.: А. М. Подоляка
(голов. ред.), М. Ф. Головатий (заст. голов. ред.), Н. М. Чернуха (заст. голов. ред.),
А. А. Ігнатченко (відп. ред.). — 2013. — 264 с. : іл. — Бібліогр. у кінці ст.

У збірнику подано статті учасників Міжнародної науково-практичної конференції
“Новітні освітні технології в контексті сучасних глобалізаційних та інтеграційних
процесів”, присвяченої найважливішій проблемі сьогодення — розвитку освіти в Украї-
ні. Статті охоплюють широкий діапазон наукових досліджень українських учених.

Для науковців, освітян, державних службовців, політиків, викладачів і студентів,
а також усіх, хто цікавиться розвитком української освіти.

ББК 74.04(4УКР)я43

ЗМІСТ

К. В. Корсак Ноопедагогічна основа освіти для ХХІ ст.....	6	А. О. Куртакова, А. О. Дорошев Напрями модернізації вищої освіти в Україні.....	40
Є. В. Рильцев, Л. Є. Калашнікова, Х. Є. Лисак Щодо інновацій у сфері освітнянських послуг.....	10	А. О. Білоус, А. О. Ляхович Державне управління вищою освітою в Україні в контексті Болонського процесу.....	44
Н. М. Чернуха Формування соціальної мобільності студентів у сучасному інтеграційному освітньому просторі.....	16	О. І. Дікареєв Освітня парадигма курсу дипломатії.....	52
О. В. Баєва Формування кваліфікаційних вимог та моделі підготовки фахівців із менеджменту охорони здоров'я.....	22	Л. Г. Кайдалова, Н. Б. Щокіна Педагогічні технології у підготовці магістрів педагогіки.....	57
Ю. В. Рულъ Шляхи подальшої диференціації підготовки спеціалістів та магістрів на кафедрі медичної психології і психокорекції.....	24	І. І. Касьян, М. О. Прищенко Стилістичні тенденції у проектуванні web-ресурсів.....	60
Т. М. Дудка Інноваційні рішення новітніх інформаційних технологій для вдосконалення контролю знань у дистанційному навчанні.....	28	Є. В. Кміта Щодо використання таксономічних дієслів у процесі навчання авіадиспетчерів.....	65
Ю. В. Логвинов Инновационные технологии обучения дисциплине “менеджмент” в мариупольском институте МАУП.....	30	А. Ю. Ковальчук, І. Я. Воронецька Забезпечення реалізації права на повну загальну середню освіту дітьми-інвалідами, сиротами та дітьми, позбавленими батьківського піклування.....	68
В. Г. Пинькас, О. А. Топоркова И. Н. Кувичка, Д. В. Топорков Компьютерное моделирование в системе обучения студентов-медиков.....	35	Г. П. Кондратенко Формування гуманістично- естетичної спрямованості особис- тості майбутнього вчителя.....	72
О. В. Поляк Гасло “ноосферизації” і шлях до сталого розвитку.....	37	П. М. Лісовський Толерантність як духовний пріоритет феноменології мудрості в сучасну добу глобалізму.....	76
		Т. В. Лутаєва Формування полікультурної компетентності майбутніх викладачів вищих навчальних закладів.....	78

ТОЛЕРАНТНІСТЬ ЯК ДУХОВНИЙ ПРІОРИТЕТ ФЕНОМЕНОЛОГІЇ МУДРОСТІ В СУЧАСНУ ДОБУ ГЛОБАЛІЗМУ

Освіта у XXI столітті: шляхи розвитку, вип. 5, 2013, 76–77

У сучасних умовах інформаційного світу, коли відбувається динаміка соціальних відносин, толерантність у концептуальному змісті феноменології мудрості набуває актуального значення. При цьому важливим структурним механізмом толерантності є соціальний комфорт (вираженість, поміркованість) як генеративна оціночно-емоційна реакція людини. Такий соціальний комфорт як складний конструкт психологічної площини має три рівні: пізнавальний, емоційно-оціночний та несвідомий. До емоційного рівня належать типові больові відчуття з приводу комфорту, пов'язані з усвідомленням індивідом просторо-часових меж в структурі соціального світу.

За цих обставин відбуваються нелінійні процеси кодового осмислення толерантності в латентних структурах індивіда, зумовлені відповідними зовнішніми чинниками як соціальних настанов, так і стереотипів мислення. Соціальне, по суті, постає “симуляцією” мас-медіа та інформаційних технологій, втрачає власну автономію, відбувається деструкція соціального. Поширена інформація не продукує “смислу”, не

здійснює соціалізації, а навпаки, за словами Бодрийяра, “збурює соціальність”. Інакше кажучи, соціальність всмоктується новою культурною логікою мас-медіа, що є проблемою в царині толерантності. Як зазначає Ю. В. Мосаєв: “Соціальний комфорт є соціологічною категорією, що містить у собі соціальні індикатори та об'єктивно віддзеркалені особливості існування людини та групи людей в соціумі” [1, 68]. У цьому сенсі варто звернути увагу на те, що соціальний комфорт залежить від належних соціальних умов життєвого світу, гармонізації побуту, оскільки має позитивний прояв від стану внутрішнього спокою людини. Основними елементами соціального комфорту є: матеріальний комфорт як виробництво матеріальних благ та добробуту; духовний комфорт (це знання, освіта, наука); психологічний (мотивація як потреби та інтереси; відсутність постійного відчуття напруги, страху, впевненість у власних силах, ініціатива та самостійність у вирішенні життєвих проблем); моральний комфорт (оптимізм як позитивний волевияв стану свідомості, соціальна справедливість); фізичний комфорт — це стан здоров'я, що зале-

життя від правильного образу життя. Отже, життєвий комфорт у царині толерантності відображається переважно на емоційному рівні як активно впливової ірраціональної сфери людської свідомості.

За цих обставин теорія мотивації Маслоу розглядає потреби людського існування в такій ієрархічній послідовності: 1) фізіологічні потреби; 2) потреби в безпекотворенні; 3) потреби в самореалізації [2, 45]. Такий феномен життєвого комфорту визначається цілісно стійким та гармонійно динамічним станом свідомості людини.

У цьому зв'язку саме складова толерантності як самодисципліна (самоконтроль) надає, зокрема, соціології культури важливого значення, оскільки еволюціонує культура здоров'я особистості в процесі цивілізаційного поступу. В силу зазначених умов і з'являється само поняття "толерантність", що має бути наповнено семантичним змістом культури здоров'я протягом періоду традиційного суспільства. При цьому реалізація толерантності має відбуватися при наявності повноцінного здоров'я: це статусна роль в суспільстві, професія, різновид занять, продовження життя тощо.

Варто зазначити, що в сучасну добу глобалізму цивілізація активізує таке соціальне життя, що породжує в своєму просторі потенційні ризики для здоров'я особистості. Це і сприяє виникненню нагальної проблеми толерантності як соціально-філософської моделі в феноменології мудрості. Крім того, в сучасних умовах індустріальної культури, толерантність є дефіцитним ресурсом духовного капіталу людини, тому набуває генеративної цінності в соціумі.

Як вважає Фуко, людина значною мірою приречена на існування згідно з правилами, що їй нав'язує атомізоване суспільство. Адже "важливі коди будь-якої культури управляють її мовою, схемами сприйняття, її обміном, її формами вираження, її цінностями, ієрархією її практик" [3, 89]. Іншими словами, такий дискурс здоров'я кодово осмислюється певними мовними засобами, вмонтованими у відповідні схеми світовідчуття латентних структур свідомості.

Таким чином, під час послідовної зміни цивілізаційного поступу відбуваються динамічні процеси лексико-семантичного навантаження толерантності. З огляду феноменології мудрості, кодово-смысловим горизонтом є соціальна філософія. Саме толерантність розширює свої ціннісні орієнтири, оскільки цивілізація внесла певні соціальні ризики щодо здоров'я людини. Тому в контексті толерантності духовної сили має набувати соціальний конформізм як професійно-адаптивний підхід феноменології мудрості.

Література

1. *Соціальний комфорт в соціологічному дискурсі* [Текст]: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. соціолог. наук: [спец.] 22.00.01 "Теорія та історія соціології" / Ю. В. Мосаєв; Класичн. приватн. ун-т. — Запоріжжя, 2010. — 16 с.
2. *Маслоу А. Г. Мотивация и личность*. Перевод с англ. Татлыбаевой А. М. — СПб.: Евразия, 1999. — 478 с.
3. *Фуко М. Слова и вещи. Археология гуманитарных наук* / М. Фуко СПб.: Асад, 1994. — 408 с.